

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 89/12
Luxemburg, 27 juni 2012

Arrest in zaak T-167/08
Microsoft Corp. / Commissie

De beschikking van de Commissie waarbij aan Microsoft een dwangsom is opgelegd omdat deze haar concurrenten niet onder redelijke voorwaarden toegang verleende tot de informatie inzake de compatibiliteit, wordt door het Gerecht grotendeels bevestigd

Het Gerecht verlaagt het bedrag van de dwangsom echter van 899 tot 860 miljoen EUR om rekening te houden met het feit dat de Commissie Microsoft had toegestaan om tot 17 september 2007 beperkingen betreffende de verkoop van „open source”-producten op te leggen

Op 24 maart 2004 heeft de Commissie een beschikking¹ gegeven waarin is vastgesteld dat Microsoft door twee afzonderlijke gedragingen misbruik had gemaakt van haar machtspositie, en heeft de Commissie Microsoft bijgevolg een geldboete van meer dan 497 miljoen EUR opgelegd.

De eerste bestrafte gedraging, de enige die relevant is in de onderhavige zaak, bestond in de weigering van Microsoft om in de periode van oktober 1998 tot 24 maart 2004 haar concurrenten inzake te geven in bepaalde „informatie inzake de compatibiliteit” en hun toe te staan daarvan gebruik te maken voor de ontwikkeling en de verkoop van producten die met haar eigen producten concurreren op de markt van besturingssystemen voor werkgroepservers. Als corrigerende maatregel had de Commissie Microsoft gelast, toegang te geven tot deze informatie en onder redelijke en niet-discriminerende voorwaarden toestemming te geven om gebruik te maken van deze informatie. Om de Commissie te helpen, zich ervan te vergewissen dat Microsoft de beschikking eerbiedigde, was bepaald dat een onafhankelijke toezichhoudende trustee zou worden aangewezen, die door Microsoft zou worden bezoldigd en buiten de Commissie om toegang zou hebben tot de ondersteuning, de informatie, de documenten, de gebouwen en de werknemers van Microsoft alsmede tot de „broncode” van de relevante Microsoft-producten.

Na de vaststelling van de beschikking van 2004 hebben de Commissie en Microsoft gesprekken gevoerd om een mechanisme van openbaarmaking van de informatie inzake de compatibiliteit tot stand te brengen. Omdat zij van mening was dat Microsoft niet binnen de in de beschikking van 2004 gestelde termijn een volledige versie van de informatie inzake de compatibiliteit had verstrekt en dat de door Microsoft voor het verlenen van toegang tot die informatie gevorderde vergoedingen niet redelijk waren, heeft de Commissie verschillende beschikkingen gegeven waarbij aan Microsoft dwangsommen werden opgelegd.

Bij een beschikking van 12 juli 2006² heeft de Commissie een dwangsom van 280,5 miljoen EUR opgelegd omdat zij van mening was dat Microsoft van 16 december 2005 tot 20 juni 2006 de beschikking van 24 maart 2004 niet had geëerbiedigd.

In een arrest van 17 september 2007³ heeft het Gerecht de beschikking van 2004 grotendeels bevestigd. Het Gerecht heeft het artikel van de beschikking dat aan de onafhankelijke toezichhoudende trustee was gewijd, echter ten dele nietig verklaard.

¹ Beschikking 2007/53/EG betreffende een procedure overeenkomstig artikel 82 [EG] en artikel 54 van de EER-Overeenkomst tegen Microsoft Corp. (Zaak COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (PB 2007, L 32, blz. 23).

² Beschikking C (2005) 4420 def. (Zaak COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (PB 2008, C 138, blz. 10).

³ Arrest van het Gerecht van 17 september 2007, Microsoft/Commissie ([T-201/04](#)), zie ook [CP n° 63/07](#).

Bij beschikking van 27 februari 2008⁴ is aan Microsoft voor de periode van 21 juni 2006 tot 21 oktober 2007 een dwangsom van 899 miljoen EUR opgelegd op grond dat de vergoedingen die deze vroeg om toegang te geven tot de informatie inzake de compatibiliteit, niet redelijk waren.

Microsoft heeft het Gerecht verzocht, die beschikking nietig te verklaren of, subsidiair, de dwangsom in te trekken of het bedrag ervan te verlagen.

In zijn vandaag gewezen arrest **bevestigt het Gerecht de beschikking van de Commissie grotendeels en verwerpt het alle argumenten die Microsoft heeft aangevoerd om de nietigverklaring ervan te verkrijgen.** Het Gerecht is allereerst van mening dat, gelet op de door Microsoft en de Commissie opgestelde beginselen voor het bepalen van de prijs, Microsoft in staat was uit te maken of de vergoedingen die zij tot 21 oktober 2007 vroeg om toegang te geven tot de informatie inzake de compatibiliteit, redelijk waren in de zin van de beschikking van 2004. Ten tweede is het Gerecht van oordeel dat het criterium inzake het innoverende karakter van de betrokken technologieën – dat de Commissie hanteert voor het beoordelen of de door Microsoft gevorderde vergoedingen redelijk zijn – van dien aard is dat het aangeeft of die vergoedingen de intrinsieke waarde van een technologie weerspiegelingen dan wel veeleer de strategische waarde ervan, te weten de waarde die louter en alleen voortvloeit uit de compatibiliteit met de besturingssystemen van Microsoft. Ten derde heeft de Commissie in dit verband het recht om het innoverende karakter van deze technologieën te beoordelen aan de hand van de bestanddelen van dit karakter, te weten de nieuwheid en de uitvindingswerkzaamheid; Microsoft heeft overigens niet aangevoerd dat het ondenkbaar is de uitvindingswerkzaamheid met betrekking tot de betrokken technologieën in andere context te beoordelen dan in die van het verlenen van een octrooi. Door in het kader van de onderhavige zaak het innoverende karakter van de in de bestreden beschikking aan de orde zijnde technologieën te beoordelen aan de hand van de begrippen nieuwheid en uitvindingswerkzaamheid wordt geen afbreuk gedaan aan de waarde van de intellectuele-eigendomsrechten, de zakengeheimen of andere vertrouwelijke informatie in het algemeen, en wordt a fortiori een innoverend karakter ook niet als voorwaarde gesteld om aan te nemen dat een product of een informatie onder een dergelijk recht valt of in het algemeen een zakengeheim vormt. Een dergelijke aanpak heeft uitsluitend tot doel, te voorkomen dat Microsoft in strijd met het in de beschikking van 2004 geformuleerde verbod een vergoeding ontvangt die de strategische waarde van de informatie inzake de compatibiliteit weerspiegelt. Verder is het Gerecht van mening dat Microsoft het oordeel van de Commissie dat 166 van 173 door de informatie inzake de compatibiliteit bestreken technologieën niet innoverend waren, niet heeft weten te ontkrachten.

Het Gerecht vindt het echter **nodig het bedrag van de dwangsom te herzien om rekening te houden met een brief van de Commissie van 1 juni 2005.** In die brief aanvaardde de Commissie dat Microsoft tot aan de uitspraak van het arrest van het Gerecht in zaak T-201/04, te weten tot 17 september 2007, de verkoop kon beperken van de producten die haar „open source”-concurrenten op basis van niet door een octrooi bestreken en niet innoverende informatie inzake de compatibiliteit hadden ontwikkeld. Ofschoon als motivering voor de bestreden beschikking de onredelijkheid van de door Microsoft gevraagde vergoedingen en niet de weigering om toegang te geven tot de informatie inzake de compatibiliteit was aangevoerd, zou het feit dat de Commissie, gelet op de litispending, had aanvaard dat Microsoft gedurende een bepaalde periode een gedragslijn volgde die kon leiden tot de handhaving van een situatie die de beschikking van 2004 beoogde weg te nemen, in aanmerking kunnen worden genomen in het kader van de vaststelling van de ernst van de bestrafte gedraging en dus in het kader van de vaststelling van het bedrag van de dwangsom.

In dit verband oordeelt het Gerecht dat, gelet op de inhoud van het dossier, de in de brief van 1 juni 2005 geboden mogelijkheid slechts een marginaal deel van de gevolgen van de bestrafte gedraging heeft veroorzaakt, zodat **het bedrag van de aan Microsoft opgelegde dwangsom moet worden bepaald op 860 miljoen EUR.**

⁴ Beschikking C (2008) 764 def. houdende vaststelling van het definitieve bedrag van de dwangsom die aan [Microsoft] is opgelegd bij beschikking C (2005) 4420 def. (Zaak COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (PB 2009, C 166, blz. 20).

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106